

Alp 2272
I. psm.

LAIVAS

No. 27. Metai VI

Liep. (July) 3, 1926

DRSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

VI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

E v a n g e l i j a .

ROM. 6, 3-11.

MK. 8, 1-9.

BROLIAI: Ar jūs nežinote, kad mes visi, kurie esame krikštu artimiausiai suvienyti su Jėzumi Kristumi, krikštu dalyvaujame Jo mirtyje? Nes krikštu, kuriuo dalyvaujame mirtyje mes esame draug su Juo palaidoti, kad, kaip Kristus kėlėsi iš mirusių per Tėvo garbę, taip ir mes gyventumėm nauju gyvenimu. Nes jei mes suaugome su Juo mirties panašumu, taippat busime ir prisikėlime. Mes juk žinome, jog senasis mūsų žmogus yra draug prikaltas ant kryžiaus, kad būtų sunaikintas nuodėmingas lunas, ir kad mes daugiau nebevergantumėm nuodėmei. Nes, kas mirė, tas yra paliuosutas nuo nuodėmės. O jei mes numirėme su Kristumi, tai mes tikime, kad taip pat draug su Kristumi busime gyvi. Mes žinome, kad Kristus, atsikėlęs iš numirusių, jau nebemiršta; mirtis ant Jo daugiau nebeviešpatauja. Nes, kad Jis mirė dėl nuodėmės, tai mirė vieną kartą, kad gi yra gyvas, tai gyvas Dievui. Taip ir jūs laikykite save mirusiais nuodėmei; gyvais gi Dievui vienybėje su mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi.

"Teesie garbinama, šlovinama ir gerbiama kiekvienoje valandoje Jėzaus širdis Švenčiausiam Sakramente, viso pasaulio altoriuose, iki amžių pabaigai. Amen."

(Šv. Tėvas Pius IX kalbantiems šitą maldę suteikė 100 dienų atleidų vieną kartą die-

NUO metu: didelei minai drauge su Jėzumi esant ir neturint ką valgyti, Jis pasivalinęs mokytinius jiems tarė: Gaila man minics, nes štai jau tris dienas jie pasilieka prie manęs ir neturi ko valgyti. Jei aš paleisiu juos į jų namus nevalgčius, jie apalps kelyje, nes kaikurie iš jų yra atėję iš tolo. Jo mokytiniai Jam atsakė: Iš kur galės kas nors imti čia tyruose duonos jiems pavalgydinti? Jis jų paklausė: Kiek turite duonos kepalų? Jie atsakė: Septynis. — Tuomet Jis liepė miniai atsisėsti ant žemės. Paėmęs septynis duonos kepalus, Jis dėkojo, laužė ir davė savo mokytiniams išdėstyti, ir jie išdėstė ties minia. Jie turėjo taip pat nedaug žuvelių; ir jas Jis palaimino, ir liepė išdėstyti. Jie valgė ir privalgė. Paskui jie dar pririnko, kas buvo likę trupinių, septynias pintines. Valgiusiųjų buvo apie keturis tukstančius, ir Jis juos paleido.

noje, 29 d. vasario, 1868 m.).

—o—

"Saldžiausias Jėzau, padidink mano tikėjimą, viltį ir meilę ir suteik man sugraudintą bei nuolankią širdį!" (Kalbantiems šitą maldę šv. Tėvas Leonas XIII suteikė 13 d. rugsėjo 1893 m. 100 dienų atleidų, kuriuos tegalima naaukoti už sielas, skaistytkloje kenčiančias).

Eucharistija Ramybės Jėga.

I.

Eucharistija tikėjimo paslaptis, Eucharistija Bažnyčios sakramentas, Eucharistija žmonijos atnaša, — taip apibūdina Eucharistiją teologijos mokslas. Reiškia, Eucharistija Kristaus Bažnyčioje yra krikščioniško gyvenimo širdis, esmė ir pagrindas. Ji žmogų moko, tvirtina ir tobulina. Joje randasi katalikui stiprybė, atgimimas ir gyvybė.

Šiais metais, kuomet mūsų gdynės Babilone, Chicagoje, viso pasaulio katalikai ruošiasi viešai ir iškilmingai pareikšti pagarbą Eucharistijoje paslėptam žmonijos išganytojui, visų atyda atkreipta į tą nepaprastą iškilnę, Neminint katalikų, matome, kad visos atskalos ir net bedieviai tuomi įvykių susidomėje. Protestantų sektos aiškiai tatau pareiškia, bedieviai gi su masoneerija tarp savęs apie tai šnabzdasi ir nuduoda neva nesidomėjimą. Gal kai kam visuotino susidomėjimo Eucharistiniu Kongresu reiškinys atrodytų paprastu dalyku, bet giliai mąstančiam žmogui kitaip atrodo. Ne garsios reklamos ir ne stiprios organizacijos jėga suįdomino pasaulį Eucharistiniu Kongresu, bet visai kas kita.

Kas tokio? Štai kas.

Mąstančioji visuomenė aiškiai išvydo medžiaginį vargą ir skaudžiai atjautė dvasinį skurdą, padarytą žmonių nesantaika. Nun visi supranta, kad ilgų amžių sunkiomis pastangomis pasiekti kultūros vaisiai ir pažangos laimėjimai liko sumindžioti ir niekais paversti. Pra-

kaitu, ašaromis ir krauju permirkusi visa žemelė šiandieną šaukiasi išganymo; ramybės laukia milijonai, kurių širdys sužeistos ir dvasia prislėgta; ramybės už vis labiausia geidžia paniekinta, prispausta ir papiktinta **žmogaus sąžinė**. Žmonijos sąžinė, lygiai kaip kad Kristus, prikalta prie neapykantos bei keršto kryžiaus šaukiasi — ramybės, ramybės, ramybės!... Prie balandėlio skrendančio su alyvos šakele visų vargo juroje skęstančiųjų žvilgėsiai atkreipti. Tas balandėlis tai **Eucharistija**. Visi supranta, kad atėjo laikas atsipeikėjimo; visi žino, kad atšipusius visuotino žudymosi laikų ginklus reik mesti į kampą; visi aiškiai mato, kad neapykantos svaigulio kerštus privaloma užmiršti. Bet kuriuo keliu toliau žengti, kurią žaizdą pirmiausia gydyti, kurį trukumą visupirma užpildyti, kurių priemonių vartoti? — klausia susirupinęs pasaulis. Eucharistijoje gyvenęs pasaulio išganytojas teikia savo nurodymus visiems abejojantiems. Iš Eucharistijos Namelio girdisi Ramybės Viešpačio balsas: — **“Ramybę duodu jums!”** Ramybės pasiilgusi žmonijos širdis klausosi ką aiškesnio pareikš Viešpats savo vaikeliams. Vargšai! neišmano ir nepažina, ką Kristaus ramybė reiškia. Juk ir tiesa, supasaulėjusiam pasauliui sunku suprasti Kristaus tiesos žodžiai; jie tekartoja žodžių garsus, bet nesugauna jų minties. “Ramybė, ramybė; bet kas yra toji ramybė? “klausia šių dienų Pilotai. Ir pastatę šį klausimą nekantriai

laukta atsakymo. Besiartinant Eucharistiniam Kongresui instinktyviai atjaučia, kad toje nepaprastos iškilmės valandoje **Tas**, Kurio vardan jis ruošiamas prabilis į visą pasaulį ir **Jo** žodžių alyva sušvelnins vargus, **Jo** — mokslo tiesa išblaškys dvejojimus, **Jo** dvasios jėga atnaujins visus. Štai, kodėl šią dieną pasaulis sujudo dėl Eucharistinio Kongreso: ir neapsivils pasaulis, pasaulis, jei tik **Eucharistijos Ramybės Jėgai** pritaris ir leis plėtotis.

II.

Ramybės žodis tai visubrangiausias žodis žmogaus lūpose, tai švelniausia alyva sužeistai žmogaus širdžiai. Ramybės ilgisi artojas prie arklo, darbininkas dirbtuvėje, mokslininkas mokslainėje. Žiloje praeityje buvo sakoma, kad **ramybės deivė** yra visugarbingiausia ir visumylimiausia.

Ciceronas rašo: “Kas nori tautas laimingomis padaryti teduoda joms ramybę. Ramybė pilių papuošalas,” sako tasai auksaburnis rašytojas, “išdidumas valstybių, karališkų vainikų deimantas, žmonijos išganymas”.

Platonas laiko visuprakilniausia tą maldą, kurioje meldžiame Dievo ramybės.

Salamonas gi ramybės dienas skaito laimingiausiomis dienomis žmogaus gyvenime. “Dabar suteikė man Viešpats Dievas visuotiną atilsį — nėr priešininkų, nei piktų pasikesinimų. Tat manau statyti Bažnyčią mano Viešpaties vardu”.

Apvairikuotas karalius Dovydas maldauja Dievo palaimos savo tautai.

Kame? Ar turte, ar gal garbėje, ar kariškuose laimėjimuose? Ne! “Dievas telaimina savo tautai **ramybėje**”.

Tat ir dvasios galiunai, kaip kad **Šv. Augustinas**, ir proto genijai, kaip kad **Šv. Tamas Akviniētis** ramybę iškelia aukščiau kitų dorybių.

Istorija nors garbingai atsiliepia apie tuos, kurie gyvybę padėjo už tėvynę, tačiau “Didžiųjų” vardais pažymi tik tuos, kurie tautai suteikė ramybės laimingą gyvenimą.

Tai žmonių ramybė. Bet kur Kristaus ramybė?

Štai. Nuo lopšelio ligi kryžiaus, nuo Kalvarijos ligi Taboro ir nuo Pasutinės Vakarienės ligi šiai dienai Kristaus gyvenimas yra pildymu visuotinos ramybės pasiuntinybės.

Pranašai Mesija — Kristų nurodė kaip išmintingą ir ramų Karalių: “Mažytis mums yra gimęs ir Sunus mums duotas, ir pramintas Tėvas busimo amžiaus — **ramybės Viešpats**”. Ir Kristus savo užduotį kuo puikiausia atliko, neatsižvelgiant į daugybę kliučių.

Nusidėjimai ir pikti darbai visuomet ardė ir ardo ramybę pasaulyje. Kas sukilo pirmą kartą danguje? Nusidėjimas maišto paveiksle, išdidaus Angelo puikybė. Pirmas karas — pirma nuodėmė. Kas išvijo mūsų bočius iš Dievo daržo? Kas jiems atėmė ramybę? Nepaklusnumo nuodėmė. Pirmas sumišimas ant žemės — pirmas piktas darbas. Dauginasi pasaulyje žmonės — vienkart ir jų pikti darbai. Tie pastarieji sukėlė maistų, suirimų, karus, kuriuos lydi žmonijos apanavimai ir

vargo kliksmas. Jųjų prašalinimui reikėjo Išganytojo atėjimo, kurs viską pataisytų, paliuosuodamas žmones nuo nusidėjimų ir savo pavyzdžiu nurodytų naujus dorybės takus, kuriais žmonija eidama galėtų pasiekti ramybės laimės. Kas gi ruošiasi pasitikti Tą žmonijos Geradarį? Kas organizuoja Jam sutiktuves? Žmonija to padaryti negalėjo, nes visa paskendusį nedorybėse, per tai ir kovoje, jinaį neturėjo tam darbui laiko. Ir štai pirmas choras; dangaus dvasios sugiedojo giesmę, kurios gaidų nepažįstame, bet žodžius visi žinome: "Garbė Dievui aukštybėse ir **ramybė** geros valios žmonėms". Dar Jėzus mažytis, dar nesugebąs žodelio tarti, tylus, o angelai gieda: "**Ramybė geros valios žmonėms**". Erodas, išgiręs apie užgimimą Betliejaus miestelyje Ramybės Kudikėlio, išsigando; jis budamas tironu, mano, kad ir Kudikėlis Jėzus vykins ramybę prievartos keliu. Bet tuščia Erodo baimė — Kristus valdė be kardo; Jo kareiviai plieno šarvų nenešioja, Jo ginklas — teisybė, Jo taisyklė — tiesa. "Kas ginklu kovoja nuo ginklo ir žūna". Kristus ramybę vykina **meile** ir ją remia savęs išsižadėjimu. Žmoguje yra dvi gali; angeliška ir gyvuliška. Tą pastarąją Kristus liepia žmogui nuveikti: "Neatėjau ramybės duoti... Tik besiveržiantieji į dangaus viešpatiją". Meilės, tikėjimo, nusizeminimo, nekaltybės ir švelnumo ginklais privalomė nugalėti savyje blogus darbus ir prie jų esamus palinkimus. Štai kovos laukas, į kurį mus veda Kristus. Jei iš to kovos lauko grįšime

laimėję, tuomet mes patys džiaugsimės ramybe ir pasaulis turės ramybę. Lengvas, rodos, laimėjimas. Nei vieno šuvio nepaleidę, nei vieno lašo kraujo neišlieję, nei vienos ašaros neišspaudę galime pasiekti ramybės. Sulig Kristaus dvasinė kova atneša ramybę; ne toji kova, kurioje milijonai gyvybių žūna, kuri kapinytus kelis, ligonines užpildo, bet ta, kuri sielos ir kuno norus pavergia Dievo valiai.

Užgimė Kristus, ramybės giesmės aidams kylant, ir iš numirusių prisikėlė, ramybės žodžiams skambant: "Ramybė jums!" Iš to aiški išvada, kad kaip sukurtas, taip lygiai atgimusių pasaulis privalo laikytis ramybės idealo. Naujas, atgimusių krikščioniškas pasaulis privalo kilti ne iš geležies, plieno ir kraujo, ne iš patrankų ir brutalinės pergalės, bet iš taikingo prie visų atsinešimo. Jėzus ištiesia savo rankas laiminimui ne kovojančiųjų, bet taiką, ramybę darančiųjų: "Palaiminti taikus... Palaiminti taiką darantieji, nes jie Dievo sunumis bus vadinami."

Ramybės Viešpats, siųsdamas savo kareivius — Apaštalus užkariavimui viso pasaulio, neapkrauna juos tornistrėmis, prikimštais šuviais ir granatomis, nebruka jiems raštų, šmeižiančiųjų paklydėlius, bet Jis liepia visiems garsinti ramybės "gerą naujieną": Jis įsako kiekvienam paskelbti "Dievo kudikystės laisvę," brolybę ir kiekvieno žmogaus ligybę dangiškojo Tėvo akyse, nes žmonija yra viena šeima, kurios tėvas-Dievas.

"Aš nepaliksiu jusų našlaičiais"

(Jon. 14) "Štai aš su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai" (Mat. 28). Ir savo pažadams liko ištikimas: visados ir visur gyvena tarpe žmonių Eucharistijoje. Visokių suiručių priežastimi yra begalinis žmonių prisirišimas prie žemiškų gerybių, visiškas užmiršimas dvasinio gyvenimo. Krikščionys vadovaujasi naujosios evangelijos o-balsiais, kurių yra paskelbęs pasaulis. Kristus iš Eucharistijos štai kaip nurodo pasauliui: "Duona ir vynas, mano vaikeliai, viename akimirksnyje persimaino į Kuną bei Kraują; Kunas gi Mano ir Kraujas, nors yra medžiaginiai Eucharistijoje, vienok neužima vietos, vienlaik jis randasi visose pasaulio vietose, nors nuolatos gyvenu danguje, vienok esu ir ant žemės. Tas įvykis nepaiso gamtos taisyklių; tai yra antprigimtinis reiškinys. Ar tas jums keistai atrodo? Ar užmiršote, kad visas Evangelijų mokslas yra tokio pat pobūdžio? Mano vaikeliai, kaip Aš nepaisau pasaulio ir jo taisyklių, taip ir jus privalote jo nepaisyti. Jei norite mane sekti, paimkite savo gyvenimo kryžių ir sekite mane!" Štai pirmas Eucharistijos Dievo Išganytojo žodis. Jei žmonija trokšta Jo balsą išgirsti, tesiklauso. Ne pasaulis padarė mus krikščionimis, ne pasaulis mums suteiks ramybės laimę. Anaipol, pasaulis ir medega mus vargina. Eucharistija gi mums skelbia: kas nori susitikti su Išganytoju, tas privalo išeiti Jo sutiktuvėms tuo keliu, kuriuo Jis teikėsi prie mus ateiti, butent — dvasiniu keliu.

"Veizėk ir daryk tai, kas pareikš-

ta ant kalno" tarė anuomet Dievas Moizei. Tą patį mums sako šiandieną Kristus iš Eucharistijos: Veizėk ir daryk tai, kas pareikšta Eucharistijoje, ant altoriaus aukštybių. Svarbiausius Dievo valios pareiškimus pavyzdžius ir nurodymus žmonės gavo iš "kalnų". Neminint Gelboe kalno, prisiminkime, kad Kristus persimainė ant Taboro kalno, meldėsi ir kruviną prakaitą liejo ant Alyvų kalno, mirė ant Kalvarijos kalno ir įžengė į dangų ant Įžengimo kalno. Dabar gi yra naujas kalnas, apie kurį kunigas prieš pradėdamas šv. Mišias kalba: "Suteik savo šviesą ir savo tiesą; mane vedė ir atvedė prie **tavo švento kalno** ir prie tavo namų" (Ps. 42). Tuo nauju kalnu yra kiekvienas Altorius. Tame kalne Kristus yra visados ir iš jo teikia mums gyvą pavyzdį sektinų dorybių. Tiesa, užtektinai Jis suteikė mums pavyzdžių laike 33 metų gyvenimo Palestinoje, bet juk mes esame trumpos ir silpnos atminties, greitai užmirštame praeitį, ką patikrina mūsų dabartinis nupuolimas, kilusis iš Kristaus mokslo užmiršimo. Iš Altoriaus aukštybių, tat, gauname Kristaus pavyzdį. "Mokinkitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies; taip jus rasite savo sieloms atilsio". (Mat. 11, 29). Pasaulio puikybė stumia žmoniją į nuožmias žudynes.

Kristus, Eucharistijoje apsigyvenęs, teikia mums **nusižeminimo** pavyzdį. Nykiais duonos ir vyno paveikslais apsidengia, ne tiktai dievybe, bet ir žmogystę paslepia. Angelai apreiškia savo garbę; net žmonės ir neprotingi kuri-

niai turi savo grožio laisvės. Išganytojas gi visa išsižada, net judėjimo laisvės; atrodo tartum negyvas, kur žmonės nori ten deda, neša. Kiek Kristus Eucharistijoje patiria nuo žmonių paniekinių ir pažeminimų. Jau dvidešimtį amžių kenčia tokį nusižeminimą. Kam tai visa reikalinga? Pavyzdingam pamokiniui pasaulio, kuris, puikybėje pasinėręs, neramybe yra varginamas.

Toliau. "Ir aš jus pamylėjau" (Jon. 15, 9). Eucharistija yra meilės simbolis. Švenčiausiame Sakramente yra Jėzaus širdis, kurios jausmai apima visus žmones. Iš Eucharistijos namelio Kristus šiandieną kviečia visus prie Savęs, ypač tuos, kuriuos slėgia vargai, sunkina nelaimės ir smaugia neramumai. "Pasitikėkite, aš pergalejau pasaulį". Ar toksai meilės pavyzdys kitų nepatraukia? Jei Išganytojas atsiduoda ė skirtumo visiems, ar dera žmogui ko nors nekęsti? Už Jo mums pareikštą meilę mes privalome atsidėkoti. Kuom? Musų gerybių Jam nereik. Štai ko Jis geidžia: "Ką nors padarysite vienam tų mažytelių (savo artimiems), man padarysite". Kas nepažįsta Eucharistijos, tas neturi artimo meilės. Eucharistijoje pasislepusio Jėzaus meilė sukūrė tai, ko pasaulis neįstengia padaryti; jinaį įsteigė gailestingumo seseris, prieglaudą, našlaitnamių ir t. t.

Taip, tat, Kristaus ramybės mokslas teka iš Eucharistijos po visą pasaulį. Nuostabu tik, kad jį šiandieną mažai kas supranta. Bažnyčios nuolatinės maldos balsas: "Nuų maro, bado, ug-

nies ir **karo** — gelbėk mus Viešpatie!" neapykantos svaiguliu apjakintiems protams retai yra suprantamas. Šiandieną Eucharistiniam Kongresui įvykstant matome susijdomavimą. Ačiu Dievui! Gal ne vienas supras Eucharistijos reikšmę ramybės įvykinimui; gal daugelis ir paklausys Išganytojo nurodymų. Tuomet tai tikrai artės ramybės gadyne.

III.

Kaip kad žolynų puokštės saulės link lenkiasi, taip nun žmonijos širdis kreipiasi prie ramybės. Visi pavargę, visi nusikamavę. Ramybės turtai sukrauti Eucharistijos izde. Bet kaip juos pasieksi?

Bešališkos ir tikros teisybės keliu ramybė pasiekama. "Nori ramybės, — daryk teisingai" — sako Šv. Augustinas. Senų graikų padavimas sako, jog ramybės deivė "Eiriene" buvo tikra seserimi teisingumo deivės "Temidos". Reiškia, net pagonių supratimų teisingumas ir ramybė dvi tikri seseri. "Teisingumas ir ramybė pasibučiavo" — sako Šv. Raštas. Tat, ramybė neginčijamai remiasi teisingumu. Ką gi reiškia teisingumas? Atiduok kiekvienam, kas jam priklauso. Pats nori ramybės — duok ramybę kitiems.

Tat, visupirma duok ramybę **Dievui**. Nekelk maišto puikybės prieš Dievą, nestumk jį nuo aukščiausios pagarbos Altoriaus, kuris Jam neginčijamai priklauso. Lenk savo išdidų sprandą prieš Jo valią. Duok Dievui ramybę. Nevadink dievu nei kumštis, nei puikybės, nei aukso, nei kuno smagu-

mų, nes vienas tėra Dievas danguje.

Duok ramybę savo **kaimynams, artimui**. Nedaryk jiems skriaudos nei turte, nei šlovėje. Leisk, kad artimas vienybėje ir meilėje gyventų bei su kitais sądarbiautų. Lai vyras su žmona, o žmona su vyru džiaugiasi ramybe: vyras kaipo šeimos galva, moteris gi, kaipojos širdis. Lai vaikai gerbia savo tėvelius, o tėveliai lai myli savo vaikelius. Tuo atvėju bus ramybė **šeimynose**. Te darbdaviai ir perdėtiniai duoda ramybę savo darbininkams ir pavaldiniams, teisingai atsilygindami ir žmoniškai su jais apsieidami. Te darbininkai ir pavaldiniai sąžiningai atlieka savo pareigas. Te klasės ir partijos duoda ramybę viena kitai — susilauksime ramybės **visuomenėje**. Lai kiekviena tauta pripažįsta savo kaimyno teisingą reikalavimą prie žemės sklypo krauju ir prakaitu jos bočių permirkytą; lai valdžios pagerbia kiekvieno piliečio gimtąją kalbą, lai valstybės suteikia teisingą ir tikrą laisvę, nes visuomenė tai ne galvijų banda, kuria galima paminti padu ir valdyti botagu. Tuomet bus ramybė **valstybių ir tautų tarpe**.

Ramybė durtuvu paremta arba moraline prievarta brukama nesuteiks žmoniškai laimės, nes nėra paremta teisingumu. Iš tokios rušies ramybės kyla dar didesni suirimai ir neramumai, negu kaip kad prieš tai buvę.

Pažanga ir apšvieta tai dabartinių laikų obalsiai. Bet kadangi nei vieną jų neparemta Dievo duotais Įsakymais, tai susilaukėme laikų, kuriems panašių nebuvo net žilos pagonijos lai-

kais. Visi mokslo ir pažangos laimėjimai pavartoti tam, kad artimui pakenkti. Šių dienų nuožnumai viršija visas ligšiol padarytas baisenybes laukinių žmonių tarpe. Pažangos ir apšvietos obalsiai šventi, jei jie žmoniją tobulina ir lavina, jei jie mažina piktadarybes, jei ugdo dorą. Pažanga ir apšvieta brangios idejos, jei jos gyvenimą gerina toj prasmėj, kad žmonėms geriau ir lengviau darosi gyventi. Juo mažiau alkanų ir nuogų, juo mažiau išnaudotų ir nuskriaustų, tuo tikresnė pažanga ir apšvieta. "Aš esu pasaulio šviesa", — pasakė Kristus. Tą patį Jis kartoja irgi šiandieną iš Eucharistijos. Prie tos, tat, saulės šviesos privalo kreiptis visi protai ir visos širdys. Tik krikščioniškoji pažanga ir apšvieta, kaipojos iš tikro šaltinio tekančios, gali pajėgti pasauliui duoti tikrą ramybę.

Už vis labiausiai šiandieną nukentėjo **šeimyna**, toji visuomenės šventyklą. Brutale pasileidimo kumštis daužo į tą mūsų visų laimės išdą. Reta kuri šeimyna išlaikė pasileidimo puolimą ir išliko sveika. Tat, šeimynos namą, kurs dažniausia suardyta, reikia kuo skubiausiai taisyti, gelbėti. Kaip? Šeimynos privalo pažvelgti į Eucharistinį Kristaus namelį; kad sulig to grąžintų pas save šventą krikščionišką gyvenimą. Šių dienų pagonija deda visas pastangas tam, kad išvijus Kristų iš šeimos. Vienurkitur Kristaus šeimynose nėra. Jis apleido. O kas įvyko? Jam išėjus neapykanta, kerštai, barniai, nesutikimai, ašaros ir vargas užviešpatavo. Dabar pašalinimui to pikto reikia grąžinti į tas ne-

laimingas vietas vėl Kristų. Lai prie Eucharistijos Altoriaus auklėjasi naujoji karta — Kristui leiskime viešpatauti viešame mūsų gyvenime. Prie Kristaus Eucharistinio Altoriaus lai sueina visos partijos, visi luomai, visos tautos ir visa žmonija surišta meilės ry-

šiais, brolybės dvasia ir tuo budu tesudaro vieną krikščionišką šeimą, kurios galva Kristus, Teisė Dievo ir artimo meilė, amžina gi ramybė danguje — visų tikslas.

Kun. J. Daknys.

Katalikų Pasaulys

PRANCUZIJA. — Per šiuos paskutinius kelis mėnesius į Liurdą atvyko daugiau maldininkų negu kuomet nors pirmiau. Šitas apsirėškimas atkreipė visų dėmesį. Svarbiausia, kad labai daug atvyksta iš kitų ir tai tolimų šalių, kas pirmiau buvo retenybė. Atvykdavo tiesa maldininkų, bet tiktai iš keletos šalių ir tos maldininkų kuopos nebuvo labai skaitlingos. Vasaros metu jau pranešta ir laukiamos maldininkų kuopos iš šių šalių: Anglijos, Italijos Ispanijos, Belgijos, Čeko-Slovakijos, abiejų Amerikų, Indijos ir Australijos. Tai visa parodo kaip žmonės katalikai brangina Danguaus Karalienės žygius mažutyje Liurdo miestelyje.

KINIJA. — Pekine mirė Katalikų Universiteto įsteigėjas ir jo pirmutinis rektorius dr. Ying Lien Čih. Jisai gimė 1862 metais, kilęs iš imperatoriaus mandžų giminės. Baigęs aukštus mokslus pakėlimui kynų valstybėje. Patsai įsteigė Katalikų Universitetą, sudėdamas tenai savo turtą ir savo mokslą. Liudi visi Kinijos katalikai, praradę savo brangų tėvynainį, daug pasidarbavusį tikėjimo ir mokslo sritims. Už jo darbuotę savo žmonių naudai jisai buvo gavęs iš šv. Tėvo pažymį — šv. Gregoriaus ordeną.

VOKIETIJA. — Katalikai Berlyne pradėjo žymiai veikti. Pernai jie išdrįso suruošti Berlyno gatvėmis viešą Švenčiausio Sakramento procesiją. Reikia atminti, kad Berlynas yra ne katalikiškas miestas. Jame yra apie 3 milijonai gyventojų, kurių tarpe tiktai 400,000

katalikų. Kiti visi protestantai, tikriau pasakius pagony, nes patsai protestantizmas jiems mažai terupi. Taigi šitame Vokietijos Babilone, į kurį vyksta žmonės iš visų vokiškų kraštų, katalikai pradeda imtis didelio ir rimto darbo. Jie nori pakelti ne tiktai pačių katalikų, bet ir visų miesto gyventojų dorovę. Šiuo tikslu katalikai suruošė dvi savaiti misijų. Berlyne yra 54 bažnyčios su koplyčiomis. Jose visose per dvi savaiti kunigai skelbė Dievo žodį kiekvieną dieną. Visame mieste, kur tiktai galima lipinti plakatai, buvo matyti geltonos spalvos apgarsinimai, skelbianti pamokslo temą, pamokslininko vardą, vietą ir valandą. Tuos apgarsinimus skaitė visi Berlyno gyventojai ir be jokių skirtumo jie rinkosi šimtais tukstančių klausyti skelbiamo Dievo žodžio. Reikia atminti, kad Vokietija, pralošusi karą, suvargusių ir nukentėjusių žmonių turi ištisas minias ir niekas kitas negalėjo Berlynui duoti to, ką davė jo gyventojams dvi misijų savaitės. Misijų sėkmės yra tokios geros, kad jos, anot laikraščių, yra neįkainojamos.

AIRIJA. — Kaip kiekvienoje šalyje taip ir Airijoje spauda yra gana purvina. Tai spaudai apvalyti miręs Kardinolas Logue buvo įkūręs Tiesos Draugiją. Šiandie toji draugija žymiai išaugo į didelę darbuotojų minią. Draugija buvo pasiuntusi savo atstovus pas Kardinolą O'Donnell, kuris juos maloniai priėmė, kalbėdamas ne angliškai bet airiškai. Jisai pabrėžė savo prakalboje, kad Airijoje kas savaitė dabar parsiduoda į 600,000 purvinų laikraščių, daugiausia anglų kalba. Tuos laikra-

čius katalikai neturi palaikyti. Jeigu tiktai katalikai susipras ir pamatys kiek žalos jiems teikia tokia nedora spauda, jie jos lengvai nusikratys. Kadangi Airijoje, įsikurus savai valstybei, airių kalba pradeda sparčiai atgimti ir plėstis žmonių miniose, tai Kardinolo patarimu toji draugija turi rūpintis naujų laikraščių steigimu ir tai airių kalboje, nes tiktai jie turi atieities.

MEKSIKO. — Šitoje šalyje, paėmus valdžią į savo rankas socialistams, prasidėjo dideli vargai katalikams. Jiems tenka nukęsti ne tiktai nuo nelemtos valdžios, bet ir nuo visokių piktadarių. Štai valstybės sostinėje Meksiko City viešoje aikštėje buvo didelė ir graži švenč. Panelės Marijos stovyla, paimtas Guadalupe atvaizdas. Guadalupe šventykla Meksikai kaip Aušros Vartai Lietuvai. Galima įsivaizduoti koks buvo žmonių nusiminimas, kuomet aną dieną iš ryto susirinkę jie pamatė aikštėje sudaužytą stovylą. Moters verkė, vyrai rinkosi sudaužytos stovylos gabalėlius atminčiai. Kreiptasi į valdžią, bet negauta jokio atsakymo. Tuomet žmonėse pradėjo kilti neramumai. Nežinia kuo būtų visa pasibaigę, jeigu ne patarimas šitos stovylos vieton kitą pastatyti. Taip ir nutarta padaryti. Tos stovylos pastatyme būta tiek iškilnių, kokias Meksiko City gyventojai senai tematė.

KANADA. — Čia gyvuoja didelė šv. Jono Krikštytojo draugija, kuri turi savo narių į porą šimtų tukstančių. Ne senai draugijoje kilo užmanymas savo globėjo šv. Jono dienoje padaryti kokias nors ypatingas iškilmes ir jas palaikyti ant visuomet. Draugija pasiuntė savo atstovus pas Montrealio Arkivyskupą Gauthier, atsiklausti jo patarimo. Arkivyskupas parė tą dieną 24 birželio visose bažnyčiose, kame yra šv. Jono draugijos kuopų suruošti iškilmingas šv. Mišias. Tuomi Arkivyskupas norėjo pabrėžti katalikiškės draugijos prasmę. Visi nariai tą patarimą linksmai priėmė. Ir todėl 24 d. birželio beveik visose Kanados bažnyčiose bus iškilmingos pamaldos. Čia reikia neužmiršti ir praktiškės pusės. Šitoks viešas draugijos pasirodymas įgys žmonių tarpe didesnio palankumo ir be abejo padidės narių skaičius.

→ Kingstono mieste, Ontario provincijoje,

būta didelio susidomėjimo. Vietinio anglikonų vyskupo Bidwell žmona pametė protestantų tikėjimą ir priėmė katalikų tikėjimą. Kadangi p. Bidwell buvo išmums anglikonų vyskupų tarpe, tai toks jo šeimynoje apsiereškimas padarė nepaprasto įspūdžio tarp visų protestantų. Patsai p. Bidwell jautėsi labai nemaloniai ir todėl padavė prašymą anglikonų vyskupų draugijai, kad ji nuo vyskupiškų pareigų paliuosuo- tų. Iš pradžių tai nenorėta padaryti. Bet paskui tą pasiliuosavimo prašymą priėmė. Mat, pradėjo žmonės kalbėti, kad ir patsai p. vyskupas Bidwell noris priimti katalikų tikėjimą. Anglikonai jautė tą smugį ir todėl nenorėjo patirti tos pačios padėties, kuri susidarė aną metą, kuomet Delaware anglikonų vyskupas pametė protestantų atskalą ir priėmė katalikų tikėjimą. Jeigu protestantizmas svyruoja pačioje viršūnėje, tai ką bekalbėti apie pačius žmones, kurie nuolat mato nykstantį protestantizmą ir augančią Katalikų Bažnyčią!

Trys Jėzuitai. — Iš Paryžiaus pareina žinių, kad trys jėzuitai T. Lejay, Licent ir Teilhard de Chardin, žymus mokslininkai-gamtininkai, Prancuzijos valdžios siunčiami į Aziją atlikti svarbių mokslinių tyrimų. Valdžios lėšomis rengiamasi į drasią kelionę per Kiniją, Mongoliją ir Tibetą tikslu daryti geologinių ir paleontologinių tyrinėjimų. Tėvas Teilhard de Chardin yra Prancuzijos geologinės draugijos pirmininkas, didžiojo gi karo metu buvo paprastu kareiviu ir gavo pažymėjimo ženklą, "Garbės Legijono" ordeną. Net netikėlių valdžia pripažįsta mokslingumą vienuoliams, pavesdama jiems tokį svarbų uždavinį mokslo srityje. Tuo tarpu Prancuzijos įstatymais neleidžiama vienuoliams citi net paprasto liaudies mokytojo pareigas!

"Rerum Novarum". — 15 gegužės 1891 metais Popiežius Leonas XIII paskelbė raštą pavadintą nuo pirmųjų jo žodžių "Rerum Novarum" (Naujųjų Dalykų). Šituo raštu Popiežius Leonas XIII nustato katalikų visuomeninio veikimo bei santykių tarp darbdavių ir darbininkų sutvarkymo taisykles. Šiomet sueina 35 metai nuo šio rašto paskelbimo. Sukaktuvėms paminėti Rōmoje 15 gegužės š. m. įvyko Italijos Katalikų Veikimo Centro iškilmingas susirinkimas, kuriame dalyvavo žymiau-

si italų katalikų veikėjai ir daugybė įvairių katalikiškųjų organizacijų atstovai. Reikia pažymėti, kad dauguma dalyvių buvo pasauliuo- nys inteligentai. Gražiausią kalbą pasakė adv. L. Colombo. Jis išdėstė visą Leono XIII rašto svarbą katalikų pasauliui, ragindamas visus katalikų veikėjus jo taisyklių visuomet laikytis. Tik tuomet galima bus tikėtis pilno katalikų laimėjimo visuomeniniame veikime.

Kryžius Teismuose. — Italijos Mussolinio valdžia yra pasirūžusi grąžinti kryžius į teismo sales. Pradžiai tokiam sumanymui davė parlamento atstovas E. Martire, kuris teikė teisingumo ministeriui katalikų vardu memorandumą, prašydamas, kad šiemet, kuomet švenčiama XV šimtų metų jubiliejų nuo Kryžiaus Medžio atradimo, pritiktų valdžiai pažymėti šitą jubiliejų, grąžinant Kryžių, dieviškojo teisingumo ženkla, ten, kur administruojama žemiškasis teisingumas, t. y. teismuose. Teisingumo ministeris maloniai prašymą priėmė ir netrukus visuose Italijos teismuose bus pakabintas garbingoje vietoje Išganytojo kryžius, kurį masonų buvusioji valdžia prieš 50 metų buvo pašalinusi.

Valstybės vyro žodžiai. — Italijos teisingumo ministeris Rocco, kalbėdamas 15 gegužės š. m. parlamente apie valstybės santykius su Bažnyčia, pasakė tarp kitko šituos minėtinius žodžius: "Valstybė aplamai, o ypač Italijos valstybė negali būti kitokia, kaip *katalikiška*..." Visas fašistų parlamentas sutiko šitą pasakymą karštu delu plojimu.

Pirmasis šių metų Palaimintus. — Gegužės 16 dieną š. m. šv. Petro bazilikoje Romoje įvyko beatifikacijos iškilmės pirmojo šių metų palaimintojo Andriejaus Uberto Fournet. Palaimintasis gyveno 1752-1833 metais Prancūzijoje ir pasižymėjo nepaprastu šventumu ir darbingumu, eidamas klebono pareigas veik 40 metų. Didžiausias jo darbas buvo įsteigimas moterų kongregacijos, vardu "Kryžiaus Dukterys", kuri šiandien atlieka milžinišką krikščioniškojo auklėjimo darbą Prancūzijoje. — Į Beatifikacijos iškilmes Romoje suvažiavo daugybė žmonių. Šv. Petro bazilika buvo pilnutėlė dalyvių.

Lietuvių Koncertas Romoje. Romoje yra keletas lietuvių, kurios mokosi čia muzikos ir dainavimo. Kai kurios jau baigia mokslus

ir bando net viešai pasirodyti Romos publikai. Gegužės 22 dieną š. m. pirmąjį koncertą davė p-lė Izabelė Avietinaitė. Programas buvo turiningas ir įvairus. P-lė Izabelė dainavo itališkai, vokiškai, prancūziškai, angliškai ir lietuviškai. Jos gražus soprano balselis darė malonaus įspūdžio. Publika reikė savo pasitenkinimo, gausiai apdovanodama jaunąją daininkę katutėmis, ypač už lietuviškas dainas.

Garsaus lakuno religingumas. Neseniai, kaip žinome iš laikraščių, įvyko drąsi lakunų ekspedicija į šiaurės ašigalį. Ekspediciją vedė trys lakunai: amerikietis, kuris davė lėšų, norvegas Amundsenas, kaipo žinovas ne kartą jau mėginęs pasiekti lakstytuvu dar neištirtus kraštus, ir trečias italas Nobile, kuris kaipo technikas valdė lakstytuvą. Įdomu, ką pasakojama apie paskutiniojo religingumą. Kuomet lakunai pasikėlė iš Italijos, Nobile pakabino savo kambariuke Panelės švenč. iš Loreto paveikslėlį ir Jos globai pavedė visą ekspediciją. (Reikia žinoti, kad italai pasirinko Loreto Šv. Panelė lakunų globėja). — Dar daugiau, tą pačią dieną Romoje buvo atlaikytos 100 šv. Mišių ekspedicijos pasisekimo intencija. — Ir ištikrųjų ekspedicija pirmą kartą pasiekė šiaurės ašigalį laimingai. — Romoje eina gandai, kad ekspedicijai daug padėjo jėzuitai, kurie davė Nobiliui šiaurės polo puikų žemlapį. Tuo žemlapiu naudodamas, Nobile galėjo tikriausiu keliu krypti lakstytuvą "Norge". (Jėzuitai turi Aliaskoje misijų stotį ir yra geriausiai susipažinę su šiaurės geografija).

Palaimintoji Joanna Antida Thuoret. Gegužės 23 dieną Sventasis Tėvas Pijus XI pakėlė į palaimintųjų skaičių Joanną Antidą Thuoret, prancužę, gailestingųjų seserų vienuolijos įsteigėją. Palaimintoji gyveno 1765-1826, pergyveno baisius prancužų revoliucijos laikus, buvo tasoma revoliucionierių po teismus ir turėjo savo gyvenimą baigti svetur. Tačiau savo nepaprasta drąsa ir ištverme atliko milžiniškąjį darbą, įsteigdama vienuoliją seserų, kurios savo gyvenimą pašvenčia ligonių slauginimui. Šiandien gailestingosios seselės turi apie 800 įstaigų: jų pačių skaičius seka iki 8000. — Sekminių dieną, kai Joanna Thuoret buvo paskelbta palaimintąja šv. Petro bazilikoje, į Romą suplaukė iš įvairių šalių maldininkų, ypač iš Prancūzijos. Nepaprasto įspūdžio darė da-

Iyvavimas beatifikacijos iškilmėse 1000 gailsetingųjų seselių, kurios suvažiavo pagerbti savo palaimintąją Isteigėją.

Kardinolų konsistoras Šventojo Tėvo šaukiamas birželio 21 ir 24 dienomis. Per tą susirinkimą bus įteiktas mūsų pirmajam Arcievykupui "pallium", tai yra rubas, kurį tik Arcievykupai gali dėvėti iškilmės dienomis, yra tai arcievykupo garbės ir jo valdžios ženklas. Kadangi pats J. E. Arcievykupas J. Skvirce-

kas negalės būti Romoje, tai "pallium" priimti įgaliotas yra arcievyšk. Gislono Veneri.

Juokas. Kartą Londono gatvėje poliemonas randa paklydusį mažutį vaikelį graudžiai verkiantį. Poliemonas meiliai jį ramina, paima į savo rankas ir sako: "Ar tu, vaikeli, nežinai, kad tau reikia visuomet laikytis motinos siono; tada niekuomet nepaklysi. — Vaikelis verkšlendamas atsako: "Bet... mano mamos sionas taip trumpas, kad aš negaliu pasiekti!"

Lietuvos Žinios

Ateitininkai. Mariampolės kuopa gegužės 29 d. šventė savo metinę šventę.

Šeštadienį vakare buvo konferencija ir išpažintis. Konferenciją laikė Kun. Andziulis. Jis skatino ateitininkus karštai pamilti Kristaus mokslą, nesibijoti pašiepimų, persekiojimų ir net mirties.

Sekmadienį ryte pusiau septintą val. renkasi į Vals. gimnaz. aikštę. Išsirikiavo nuvyko bažnyčion, kur 7 val. įvyko pamaldos su bendra šv. Komunija. Šv. Mišias laikė J. E. Vysk. Reinys.

Po Mišių J. E. taip prabilo į ateitininkus: "Jūs prieš 6 metus čia rimtai pasirinkote obalsį "Visa atnaujinti Kristuje"; tad jūs ir mokotės, kad išėję mokslus dirbtumėte tarp savo brolių ir seselių, skleisdami įvairias žinias ir kilniausį Kristaus mokslą. Be to jusų obalsiai: Dora, Tėvynės meilė ir mokslas ir daro žmogų tvarkingą, gražų, skaitų gyvenime. Ateitininkams brangi tėvynės meilė, brangi dora, brangus ir mokslas, kurį jūs einate.

Kad galėtute įvykti gyvenime šiuos obalsius reikalinga:

1) Pasiryžimo 2) drąsos. Tik per pasiryžimą galima nuveikti didvyriškų darbų. Taip pat reikia būti drąsiems. Drįsti tiesą pasakyti, net savo priešui". Po pamokslui visi atkai, giedodami "Dievas mūsų" ėjo į kapus, pagerbti žuvusių savo draugų: Andziulaičio, Matulaičio ir kitų.

Gerb. kun. Mažonas pasakė čia trumpą

prakalbą skatindamas atkus sekti žuvusiųjų draugų erėkėčiuotais keliais.

Pagalčiau sugiedota "Angelas Dievo" ir išsiskirstyta.

Antroji šventės dalis, pasaulinė, deliai didelio lietaus, negalėjo įvykti Šunskų giraitėje, kaip buvo numatyta programoj, bet Valstybinės Gimnazijos rumuose ir jos kieme. Kaip malonu čia buvo bendrauti su keliomis dešimtimis atvykusiais iš Kauno draugais studentais, girdėti įvairių nuoširdžių sveikinimų, gėrėtis gražiu choru, sporto mankštomis ir mergaičių gražiais plastikos judėjimais, pritaikintais prie mūsų jautrių dainų: "Tykia tykia Nemunėlis", Sunku gyventi" ir kit. Lai gyvuoja mūsų skaitusis katalikiškas jaunimas.

Mariampolė. Šių metų gegužio mėn. 24 ir 25 d. Ateit-kų kuop. meno sekeija suruošė ekskursiją kurioje dalyvavo 24 asmens, vadovavo mok. J. Pautienius.

24 d. aplankėm valst. teatrą, kuriame išklausėm operos "Demonas", 25 d. aplankėm Miekevičiaus slėnį, įgulos bažnyčią ir karo muziejų.

Ekskursija kaip dar buvo pirmutinė buvo gana įdomi, ypač patenkinti opera.

Taip pat tenka padėkoti atkams studentams už širdingą priėmimą.

Kaune nuolat kalbama, tariamasi kaip sulipdžius valdžią. Tik nesuprantama, delko laimėjusios rinkimuose partijos nuolat ir dabar plusta prieš krikščionis: regis reikėtų joms

džiaugtis ir ramiai, rimtai ruoštis prie valstybės darbo ir liautis siundyti vieną jos dalį prieš kitą.

— Žemės Ukio ministerija paskyrė pavarario sėjai sėklų pirkti ukininkų sąjungai ir žemės ukio kooperatyvų s-gai po 350.000 litų.

— Vieši Lietuvoj keli latvių laikraštiniškai ir valstybinės latvių agentūros "Leta".

— Ministerių kabinete jau peržiūrėtas ir patvirtintas karių pensijų įstatymo projektas. Sulig šio projekto į tarnavimo laiką bus priskaitytas ir laikas rusų kariuomenėje jeigu jis buvo garnizonuose (igulose), stovėjusiuose dabartinės Lietuvos miestuose.

Širdis prieš širdį! Gegužės 31 d. į Kauną atvyksta, kaip laikraščiai skelbia, draugingos mums Suomijos universitetų profesoriai, kurių tarpe randame ir labai gerai mums pažįstamą ir širdingiausią mūsų kalbos ir visos tautos prietelių-prof. A. Niemi.

Pernai vasarą, kada Lietuvos Katalikų Mokytojų ekskursija lankė Suomijų žemę, prof. Niemi dėjo visas pastangas ir triusą, kad ekskursantams būtų patogiau, maloniau viešėti jo gražioje ir svetingoje tėvynėje. Septintos dešimties metų senelis pats ateina į uostą ekskursijos pasitiktų su gražia lietuviška prakalba; pats per išligą dieną, nors dideliausi buvo karščiai, vadžioja po žymiausias Helsinkio vietas; pats aiškina suomių tautos ir jos kultūros istoriją; kartu dalyvauja keliamose vaišėse, kur arba pats laiko prakalbas, arba verčia Suomijų kalbon ekskursantų kalbas... Ekskursija! vidurnaktį atvykus į Turką (Abbo) miestą prof. Niemi, ko nieks negalėjo tikėtis, tam tyčia atvyksta, kad kartu su gražia muzika ją tenai pasitiktų... Tikrai, prof. Niemi tikras yra mūsų prietelis.

Padarykime todėl, kad Brangiems Svečiams ir mūsų tėvynėje, nors amžius kamojamoje, bet gražioje ir mokančioje už prietelišką širdį tokia pat širdžia atsilyginti, būtų ir miala ir jauku.

Lai gyvuoja Suomia! ir jų gražioji Suomija!

Nesaziningumas. Vienas vežėjas, 21 d. gegužės miesto sodo ligi Policiečių aikštės atvežė du jaunas vyrus. Jie išėjo ir melo nesėkė skubėjo į rinką, kur buvo daug žmonių. Išsėkė

vežėjas pasivijo, nutvėrė už apikaklės ir reikalavo atlyginimo. Vienas iš vyrų smarkiai stumė nuo savęs vežėją, o tas matydamas, kad iš niekur pagalbos nesimato — atsitraukė nieko nepešęs.

Plėšikai. Bagotoji. Viena ponia 22 d. gegužės iš Kauno traukiniu važiavo pas savo gimines į Višakių kaimą. Išlipus iš traukinio Bagotojoj — keliavo į Višakius. Paėjęs, apie pusę 10 val. vak. sutiko du giakluotus vyrus, kurie iš jos pareikalavo pinigų. Ji atidavė 600 litų, bet jie reikalavo daugiau ir padarę krata dar rado 1 lit. 25 centus, kuriuos irgi pasiėmė. Atėmę pinigus greitai pasišalino. Policija plėšikus seka.

Šioje apylinkėje pirmą kartą atsirado drausulių, nežinoma ar jiems gerai pavyks!

Draugas į draugą šovė. Kūžiai (Mariamp. apskr. Jenavo valsč.) 3-čią dieną Sekminių Kralikutis nuėjo pas draugą — kaimyną Jurkevičiuką. Antrasis pasididžiuodamas parodė savo brolio brauningą. Pastarasis paėmęs pradėjo žiurinėti ir nejučiomis iššovė. Kulka įėjo Jurkevičiukui per dantis ir liko galvoj. Nelaimingasis nugabeatas Kauno ligoninėn, nežinia ar pasveiks.

Kaltininkas pamatęs sužeistąjį savo draugą spruko ir ligi šiai dienai nežinia kur jis yra.

Gaisras. Nendriniškis (Mariamp. apskr. Kvietiško valsč.) Gegužės 22 d. sudegė ukininko Jukelio grinėlia su visais joje esančiais daiktais. Gera, kad vėjas putė iš rytų, nes kitaip būtų sudegę ir kiti triobėsiai.

Gaisro priežastis esanti pypkoriavimas. Nuostoliai siekia virš 2000 litų.

MUSŲ DARBAI

Liepos 5 dieną Marijonų Naujokyne, Marian Hills, įvyksta pašventinimas švenčiausios Marijos Panos, Nekalto Prasidėjimo stovylos. Pašventinimą atliks Jo Ekscelencija Arcievykupas Jurgis Matulevičius. Tą dieną bus laikomos šv. Mišios už Marijonų Vienuolijos Remėjus, gyvus ir mirusius.

Chicagoje gyvenantieji Remėjai sumanė tą dieną padaryti skaitlingą išvažiavimą į Marian Hills ir tenai ramiai ir linksmai praleisti laiką.

Davažiavimas parankus Burlington Quincy gelžkeliu iki Clarendon Hills station. Iš ten eiti keliu, kuris veda į pietus (south). Nors jis per Clarendon pakrypsta tai į rytus, tai į vakarus, bet labai mažai, o pasiekus gazolino stotį prie Clarendon Road, jau paskui eina visiškai tiesiog ir nuo tenai matyti vienuolyno aukštas triobėsis.

Iš Chicago paranku įsėsti šiose stotyse: Canal and 16th str., Western Ave. ir 18th str.; Cicero ir Ogden.

Automobiliu važiuojant geriausia prisilaukiyti Ogden Ave. į Hinsdale, Ill. iš ten laikyti kelio į kampą pietų ir vakarų, o klaustis geriausia 63rd str. ir Clarendon Hills Road.

Visi yra prašomi atsilankyti. Užkandžio bus galima gauti vietoje. Svečiams bus teikiama progos pasiklausti muzikos ir pamatyti žaidimų, pasigėrėti gražiais reginiais ir pasikvėpuoti tyru farmų oru.

AUKOTOJAI:

E. Ivaškienė, Norwood, Mass.	\$3.00
Ad Loh, Brighton, Mass.	3.00
Ona Oksienė, Montello, Mass.	3.00
S. Vitartas, Chicago	3.00
A. Gailiauskienė, Garwood, N. J.	3.00
Kazys Gegužis, Newark, N. J.	3.00
J. Jasikaitė, Newark, N. J.	3.00
M. Vaškevičienė, Newark, N. J.	3.00
B. Sablevičienė, Newark, N. J.	3.00
Draugystė Amžinojo Ražančiaus, Shenandoah, Pa.	13.00
Elena Šiauliūtė, Shenandoah, Pa.	3.00
M. Šiauliūtė, Shenandoah, Pa.	3.00
M., Shenandoah, Pa.	50.00

St. Lachavičius, Chicago, ...	3.00
J. Katilius, Chicago	3.00
A. Boguševičienė, Scranton, Pa.	3.00
R. Gudžinskienė, Brooklyn, N. Y.	3.00
O. Naviekienė, Dorchester, Mass.	3.00
J. Bruknis, Montreal, Canada, ...	3.00
J. Pauplis, Norwood, Mass.	3.00
O. Pasnokiūtė, Norwood, Mass.	3.00
J. Šeštavickas, Norwood, Mass.	3.00
J. Chubet, Norwood, Mass.	3.00
K. Viesula, Norwood, Mass.	3.00
R. Šapalienė, Niagara Falls, N. Y.	3.00
A. Visčiuniūtė, Montello, Mass.	3.00
D. Jankevičius, Chicago, ...	3.00
Agota Valis E. Cleveland, Ohio	3.00
I. Kubilius, Brockton, Mass.	3.00
B. Virmauskienė, Brockton, Mass.	3.00
D. Valatkevičienė, Brockton, Mass.	1.00
J. Svirekas, Worcester, Mass.	3.00
E. Urbaitis, Boston, Mass.	3.00
A. Ashmanskas, S Boston, Mass.	3.00
M. Jablonskas, Norwood, Mass.	3.00
O. Ridikėvičius, Worcester, Mass.	3.00
J. Rudzevičia, Bayonne, N. J.	3.00
E. ir P. Maskolaičiai, Chicago	1.00
P. Valaičiūtė, Chicago	1.00
Vl. Diržis, Chicago	1.00
B. Lindžienė, Chicago	3.00
Pr. Kuras, Norwood, Mass.	3.00
M. Sedienė, Newark, N. J.	3.00
O. Barkauskienė, Newark, N. J.	3.00
R. Zavišienė, Bloomfield, N. J.	3.00
I. Genevičienė, Chicago	3.00
D. Pupauskas, Chicago	3.00
A. Stakienė, Ozone Park, L. I.	3.00
J. Kambeikis, S. Boston, Mass.	2.00
M. Kashula, S. Boston, Mass.	1.00
Marijona Švitriūtė Lawrence, Mass.	3.00
Elzbieta Davidonienė	2.50
Marijona Buivydaitė	3.00
Petras Auryla	1.50
Agota Aurylienė	1.50
Rožė Antanavičiūtė	1.50
Ona Klimašauskienė	3.00

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Aukotojams nuoširdų ačiu. *Remėjų Centras.*

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS — Ar norint apturėti jubiliejaus atlaidus užtenka išpildyti Bažnyčios paduotas sąlygas ir turėti intenciją atlaidus apturėti, ar dar reikia ir kunigui per išpažintį pasakyti, kad išpažintis atliekama atlaidams apturėti?

E. Z. iš Sycamore, Ill.

ATSAKYMAS — Užtenka Bažnyčios paskelbtų sąlygų. Kunigui per išpažintį tai reikėdavo pasakyti Velykinės metu, nes Velykinė išpažintis nesiskaitė jubiliejaus sąlyga. Dabar nėra būtino reikalo per išpažintį tai minėti.

KLAUSIMAS — Kaip galima gauti tikrojo Kryžiaus medžio relikvija? Aš skaičiaus, kad daug to medžio išdalinta keleiviams. Ir ar mirusius galima laidoti su tomis relikvijomis?

A. P. C., Chicago, Ill.

ATSAKYMAS — Kaip prieš keletą savaičių buvo "Laive" pranešta "Atsakymų Skyriuje" norinčiam gauti šv. Teresės relikviją, taip ir dabar atkartuju, kad visas relikvijas galima gauti Romoje. Geriausia yra kreiptis į kun. dr. Rėklaitį, kuris gyvena Romoje, tai jisai gali tokių relikvijų išrupinti. Jo antrašas: *via della Mantellate 22, Roma, Italia.* — Tokias relikvijas su mirusiais laidoti yra draudžiama, nes jos yra skiriamos gyvųjų naudai ne mirusiųjų.

KLAUSIMAS — Ar nėra papiktinimo tretininkėms kartu maudytis su vyrais, nors yra ir apsirengę? Ir ar kunigai gali maudytis kartu su kitais žmonėmis?

G. M., iš Braddock, Pa.

ATSAKYMAS — Šitoje šalyje yra ma-
da, kaip ir visame pasaulyje, kad visi žmonės — vyrai ir moterys — maudoši kartu, apsirengę tam tinkamomis drapanomis. Taip maudytis nėra bloga. Kodėl ir tretininkai ir kunigai ir visi gali taip maudytis. Bet jeigu kas, taip matydama, piktinasi, turi tokių maudyklių vengti, nes toki reginiai gali jam būti nuodėmės priežastimi.

KLAUSIMAS — Einant stacijas ar reikia klaupiti prieš staciją ar prieš altorių? Kartais esama netoli altoriaus ir klaupiant prieš staciją, atrodo negražu stoti ar klaupiti užpakaliu prieš švenčiausią. *J. B. iš Rochester, N. Y.*

ATSAKYMAS — Sulig Bažnyčios paduotomis taisyklėmis einant Kryžiaus kelius arba stacijas klaupti visai nereikia. Užtenka palenkti galvą, atėjus prie kiekvienos stacijos. Kai kurie iš didelės Išganytojo kančias pagarbos klaupia prieš staciją. Toksai pasielgimas nėra peiktinas. Tikslai žinoma, kuomet esama netoli altoriaus, visuomet reikia pasirupinti neklaupti užpakaliu į altorių.

KLAUSIMAS — Yra septyni Sakramentai. Bet kodėl mes sakome, kad vienas yra švenčiausias, kuriame yra Išganytojo Kūnas ir Kraujas? Reiškia jie nelygūs. Kodėl tuomet neturėti tikslai 6 Sakramentai? *J. B. iš Rochester, N. Y.*

ATSAKYMAS — Išganytojas įstatė ne 6, bet 7 Sakramentus. Išganytojo Kūnas ir Kraujas yra vadinami švenčiausiu Sakramentu, kad atskyrus nuo kitų

Sakramentų, kurie žmonėms teteikia tik-
tai sakramentalinę malonę. Komuniijoje
gi žmogus priima patį Išganytoją.

KLAUSIMAS — Meldžiantis už du-
šias, ar reikia pasakyti mirusiųjų var-
dai ar aplamai už dušias, skaistykloje
kenčiančias?

D. J. B.

ATSAKYMAS — Jeigu žmogus mel-
džiasi už kokią atskirą vėlę, tai padaro
— ir tinkamą — jos vardu intenciją. Jei-
gu jis meldžiasi už visas vėles, skaistyk-
loje kenčiančias, tai ir vėl savo intenci-
joje tai pažymi.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei
jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasde-
šimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium
taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po to-
bulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER
VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir
tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

“Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti
TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek
iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill.
didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo popu-
liariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra
geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner-
viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2358 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

“DRAUGA”

“Draugo” kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.